

den, og dette kunde da muligens lede til, at Sognefogedstillingen gik over paa andre Hænder, hvor man ikke regnede det saa nøie, saa at man da ad denne Vej vilde kunne faae Mænd ind i denne Post, som vare mindre brugbare i alle de andre Retninger, hvor man jo maa sætte Pris paa at have en dygtig Sognefoged. Der er egentlig ikke paavist, paa hvilken Maade et saadant Tilsyn skulde kunne føres. Der er kun af en året foregaaende Taler peget paa, at Tilsynet væsentligst skulde kunne føres af Branddirektøren, og at dette endog skulde være temmelig let for Branddirektøren, idet han jo kom ud og saae alle de nye Bygninger. Jeg tror nu for det Første ikke, at det vilde være noget let Arbejde at paalægge Branddirektoratet at følge med Bygningerne under deres Opførelse — det vilde vistnok ligefrem være umuligt —; men dernæst tror jeg heller ikke, det kunde nytte at stole for meget paa Branddirektørerne, forsaavidt som de skulde komme ud til enhver færdig ny Bygning, thi de komme jo slet ikke derud. Saaledes som Forholdene nu have udoilet sig navnlig med Hensyn til Landbygningers Brandforsikring, er jo ikke blot Selvangivelse mulig, og saa kommer der slet Ingen, medmindre Eieren selv vil se paa, hvad han har gjort, eller ogsaa er det Sognetaxationsmændene, som komme; det vil det være i den langt overveiende Del af Tilfælde. Branddirektøren kommer kun i meget saa Tilfælde ud nu i Sammenligning med før, og jeg tror altsaa ikke, at man væsentlig kan stole paa dem, naar der bliver Tale om at føre Tilsyn. Jeg skal ikke derfor benegte, at der i mange Tilfælde tør paaregnes Hjælp af Branddirektørerne, men det vil afhænge overordentlig meget af Personlighederne og vil ogsaa afhænge meget af Resultatet af de Forhandlinger, som der er peget paa i Slutningen af § 14. Ethvert fyldestgjørende Tilsyn vil kræve et stort Pengeoffer, og det er jo egentlig der, at Vanskeligheden kommer tilstede. Man ser allerede af Forslaget her, at det ikke er Justitsministerens Mening, at man vil vente at komme derfra uden Udgifter. Det vil vel blive Brandforsikringselskaberne, som ville komme til at udrede dem, men det er jo et Spørgsmaal alligevel, om de ikke ville blive for store for dem at udrede. — Hvad der blev yttret til § 15, skal jeg tillade mig at slutte mig til, idet jeg navnlig ogsaa har Lidsel om, hvorvidt et Optræk af Loven af 2den Marts 1861 i Forbindelse med, hvad nu her maatte blive vedtaget som Lov, egentlig vil være den rette Maade for den menige Mand paa Landet, som skulde gjøres bekendt med dem, til at sætte sig ind i, hvad der er gjældende Ret. Med disse Bemærkninger skal jeg slutte, idet jeg haaber, at de Hovedbestemmelser, som Forslaget indeholder, maa blive til Lov, da jeg, som sagt, maa holde mig overbevist om, at de ville udrette meget Godt.

Naben: Omendstjændt jeg finder det aldeles rigtigt, at der gjøres Noget for at forebygge de mange hyppige Udebrandstilfælde paa Landet, hvorved der stundom gaar Menneskeliv tilgrunde og hvorved meget ofte en stor Mængde Husdyr forulykke, kan jeg dog ikke se paa dette Lovforslag med saa gunstige Øine, som de foregaaende ærede Talere have gjort, ja, der gives endog saa Bestemmelser i dette Lovforslag, som ere af den Beskaffenhed, at, hvis de skulde blive til Lov, vil jeg ikke kunne give Lovforslaget min Stemme. Jeg finder nemlig, at mange af disse Bestemmelser, ialtsald flere af dem, ere alfor strenge. Jeg skal saaledes henpege paa den Bestemmelse, som jeg finder allerstængest, og det er den anden Del af § 1. Jeg finder det meget strengt, at man inden 2 Aar skal have foretaget alle de mange store Forandringer, ved enten at anbringe Ildgitter eller ved at tække Taget over enhver Indgangsdør og to Aen paa hver Side med galvaniseret Serntraad. Jeg vil bede de ærede Herrer tænke paa, hvad det vil sige at gjøre et saadant Arbejde i Løbet af 2 Aar. Det staaar nu for mig saaledes, at det er aldeles udsjærligt; thi der kan ikke skaffes saamange Tækkematerialer tilstede af den Sort, som Landboerne helst ville bruge, nemlig Straa. De ville selvfølgelig have Straa til det, og det vil efter min Mening ikke kunne skaffes tilstede i Løbet af 2 Aar. Der er i Danmark en 70—80,000 Bøndergaard. Naar man nu tænker sig, at der i enhver af disse Gaarde er en 6—7—8, ja, der kan vel gjerne være flere Døre, som skulle sikres paa denne Maade enten ved Ildgitter eller ved, at Taget fastbindes med galvaniseret Serntraad, saa vil det blive en forferdelig Masse Tæge, som ville blive at omlægge i Løbet af disse to Aar. Foruden de 70—80,000 Bøndergaard er der jo langt flere Husje, der er Præstegaarde, og der er Skoler, og de ere i Regelen allesammen straaatækte. Det vil altsaa blive i et saadant Omfang, at jeg slet ikke tror, det lader sig gjøre. Paa enhver Gaard er der jo saaledes paa Udhuset i hvert Fald een Udgangsdør for Heste, en anden for Hornkvæg og i Regleneen for Saar og een for Svin, og desuden er der jo flere Udgangsdøre paa Stuehuset; der er Udgang til Haven, og der er jo Udgang til Gaarden, ja undertiden flere. Naar der nu skal tages fat paa alt dette paa engang, er det, saaledes staaar det for mig, uoverkommeligt. Hvad dernæst Husene angaa, ja selv de Husje, der ligge ude omkring paa Marken, og som ellers ifølge § 10 ere fritagne for endel af de Bestemmelser, der ere opførte i Loven af 2den Marts 1861, da ere de jo slet ikke fritagne med Hensyn til den her omhandlede Bestemmelse; thi inden 2 Aar skulle de ogsaa træffe Foranstaltninger med Hensyn til at anbringe Ildgittere eller til at fastbinde Taget med galvaniseret Serntraad. Hvad nu det an-